

בשבע דקות

האפשרויות נתון בידי הנציג הפרוגרסיבי התלאביבי, משה גולדשטיין. גולדשטיין היה צריך להצביע, לפי ה' מוסכם, בעד גולדה מאיר, לתפקיד ראש עיריית תל-אביב. תמורת זאת הבטיחה מפא"י למפלגה הפרוגרסיבית, כי נציגיה בנתניה יצביעו בעד משה שקד לראש העיר, אחרי שילכדו בקואליציה אחת את הדתיים, סיעות הפועלים והפרוגרסיבים. לפי תוכנית זו היו הציונים הכללים — ובן-עמי בראשם — ותנועת החירות, נשארים באופוזיציה.

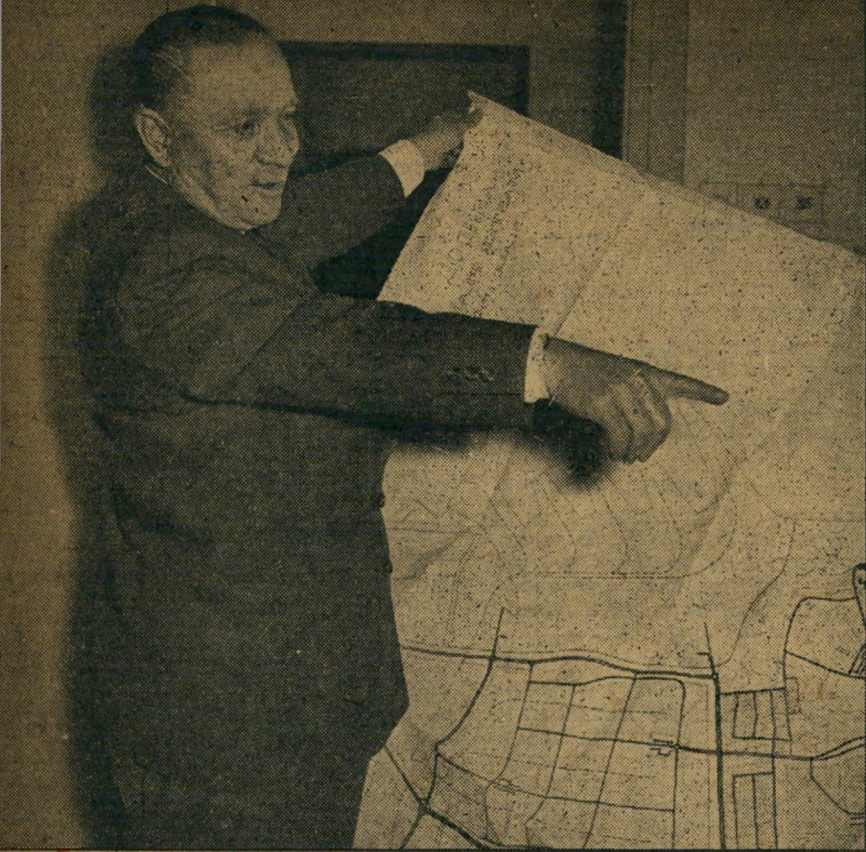
אולם הרכבת הקואליציה התלאביבית הש' תהתה מאד. לפני שגולדשטיין הספיק ל' החליט בדבר הצבעה בעד לבנון או בעד גולדה מאיר הצליח בן-עמי להקים קר' אליציה של ציונים כלליים, פרוגרסיבים, דתיים ומפא"י — ראשונה במינה בנתניה. "עוררתי עלי את כעסו של מרכז המס' לגה. תמורת הצבעת הירות בתלאביב בעד לבנון, היה עלי לכלול את חירות בנתניה בקואליציה, ולהוציא את מפא"י, מגלה בן עמי. "אך אני, טובת העיר עמדה לנגד עיני. החלטתי לכלול את מפא"י בהנהלה, למרות שזכות זו לא הגיעה למפלגה ש' השיגה רק שלושה מקומות במועצה. ידעתי שלעולם לא אוכל להושיב את מפא"י עם

היה סכסוך של סמכויות. בימים בהם היה בן-עמי נעדר מעבודתו לרגל נסיעותיו ל' חוק-לארץ, או עבודתו הרבה בתכנון העיר אשדודיים, היה שקד תופש בידו את עבודת ראש העיר, עושה בה ככתוך שלו. גפן, שחבריו במפא"י המריצו אותו לכך, היה עושה כל מה שביכולתו כדי להסריע לשקד. התוצאה: מהומה ואיסדרים בעבודת העיר. יה, חוסר אפשרות לארגן כראוי את משק הכספים ואת ביצוע עבודות הפיתוח וה' עבודות הציבוריות.

במקרה אחר, סיפר בן-עמי, מינה גפן ממלא-מקום למנהל הגמנסיה שטרניחובסקי, שיצא לסויר בארצות-הברית. בימים בהם נעדרתי מתפקידי, ביטל שקד את המנוי ש' הוציא גפן ומינה איש אחר לתפקיד ה' מנהל."

גפן לא סבל שמישהו מלבדו יוציא הר' ראות בסביבתו. המריבות הבלתי-פוסקות סביב החלטותיו הקטנות והבלתי-חשובות של גפן, הביאו את השניים לחידוד יחסים קיצוני.

אולם לא גפן וגם לא שקד היו גבועלי הקש ששברו את גב הגמל של הקואליציה בנתניה. היה זה בן-עמי בעצמו, גם לפי דבריו, שהגה יום אחר את הרעיון שלמתי

יצא ראש-עירייה לשעבר, עובד בן-עמי, מצביע על תוכנית-המתאר של אשדודיים, עיר העתיד, שעל תכנונה הוא שוקד בימים אלה. למרות האכזבה שבאה עליו, אחרי 29 שנות פעילות בנתניה, לא איבד בן-עמי את אמונתו: "זו תהיה עיר גדולה ויפה."

יים, הדתיים וחירות טוענים כי כל המשבר לא פרץ אלא כגלגל חולשתה של סיעת מפא"י. "הסניף המקומי תבע מהם לעזוב את ההנהלה, אחרי שהוכח שאין הם מסו' גלים לשבת בתפקידי מפתח." הודה השבוע אחד מחברי הועדה המוניציפאלית המקומית של מפא"י.

התנאים שמפא"י העמידה לבן-עמי היו: סילוקו של שקד מתפקיד ממלא-מקום לבן עמי, העברת מחלקת הכספים לאיש מפא"י, הרכבתה מחדש של המועצה הדתית והכ' ללת נציגי ההסתדרות בתוכה.

אנשי מפא"י מכחישים שתביעותיהם היו כאלה: "בן-עמי ושותפיו הפכו את ענין ממלא-מקום לראש העירייה לקרן לנגח בה את נבחריו ציבור הפועלים, והציגו אותו כדרישה אולטימטיבית שלנו, אף-על-פי ש' ידעו היטב כי אנו לא עמדנו על דרישה זו." טען השבוע אליעזר גרשט, מראשי מפא"י בעיר, במאמר המערכת של עמודים. בטאון מועצת פועלי נתניה.

בין כך ובין כך, פסקה הנהלת המועצה לפעול. במשך שלושה חודשים היו ענייני העיר מופקדים ללא טיפול מעשי. הגרעון הלך וגדל מחודש לחודש, והמשכורות שול' מו בתאריכים מאוחרים.

אנשי חירות, אליהם פנה בן-עמי כשות' פני הסבעיים אחרי טרישת מפא"י, היו כשיעורף. "בן-עמי הפקיר אותנו אחרי ה' בחירות מפני שרצה את תמיכת הממשלה לחברת אשדודיים. עכשיו, כשמפא"י עזבה אותה, הוא סונה אלינו, הסבירו לחבריהם עם תחילת המשבר.

דרישותיהם של אנשי חירות, לכניסתם לקואליציה, היו בתחילה, הפגנתיות בלבד: הם דרשו את כסא ראש העיר. אולם במו"מ המעשי היו מעשיים יותר. הם הסכימו ל' (חמשך בעמוד הבא)

מכונת ההצבעה פה אחד אושרו, תוך שבש' דקות, ההצעות שעמדו לסדר היום. לאף אחד משומנה חברי המועצה (יושבים ליד השולחן)

לא היתה אפילו הסתייגות אחת להצעות שהועמדו להצבעה על-ידי שקד, שהיה מוטיף "תודה" אחרי כל הצעה שאושרה בהצבעה. מסביב מצטופף קהל סקרנים, שבא לחזות בישיבה הפתוחה.

אולם אנשי מפא"י ראו בצעדו של בן-עמי הכרה דה-פקטו בזכותם המפלגתית על משרת מנהל מחלקת הכספים. כשפרשו את רי חודשיים מן ההנהלה, היה אחד התנאים הראשונים שלהם לחידוש השותפות: מסירת תפקיד מנהל מחלקת הכספים לאיש מפא"י.

כסא הסגן למכירה **סוף אוגוסט** התמוצעה הנהלת עיריית נתניה כשלפוחית סבון. הציונים הכלל-

לקת הכספים בעירייה דרוש מנהל רציני, בעל-מעוף ויכולת תכנון. כי אחרי הבחירות האחרונות התקשתה הנהלת העיר נתניה להמשיך וללבוש את איצטלת העיר העשירה ביותר בישראל. סג' רת בית החרושת פיליפס והמשבר שפקד את תעשיית היהלומים מחד, וגידולה הבלתי-סוסק של האוכלוסיה מאידך, בניגוד מוחלט למקורות התעסוקה שלא התרבו, גרמו ל' משבר חמור במשק הכספים העירוני.

"דעתי שאני צריך גובר טוב ובעל כושר תכנון. חיפשתי במשך חודשים רבים איש מתאים." סיפר בן-עמי על תחילת המשבר העירוני, שהביא לסילוקו מכסא ראש העיר. "באפריל או במאי 1957, הסכים מר ישי קורניצקי לשמש בתפקיד זה. אני מכיר אותו כ-20 שנה. הוא היה חבר עירייה מ' טעם מפא"י וגם היום הוא חבר פעיל ב' מפלגה זו. הוא בעל מקצוע ובעל מצפון." הילל בן-עמי את קורניצקי, שהתפרסם ב' שעתו בגילויי השערוריה הכספית הגדולה של מטעי שבה האומה. שהסתיימה בהעמדתו לדין של מנהל החברה, יוסף אלנחם.

ההנהלה קיבלה פה אחד את הצעתו של בן-עמי. גם שקד, שהיה חולה בשעת הישי' בה, הסכים טלפנית למועמד. אולם בבוקר השתנה המצב: "ליד בנין העירייה חיכו לי כמה אורחים, אתה רוצה למכור את נתניה למפא"י? שאלו אותי בכעס." סיפר בן-עמי. "שאלתי אותם מי סיפר להם על כך, ותשר' בתם הייתה: שקד אמר לנו..." קורניצקי התנה את הסכמתו בהצבעה פה אחד בהנהלה. אחרי ששקד חזר בו מהס' כמתו סרב קורניצקי להכנס לעבודה.

סגנים בשכר יריבים מאתמול, דוד גפן (ימין) ודוד זהרי (שמאל), הפכו לידידים בזכות בחירתם כסגני ראש העיר בשכר. גפן וזהרי תבעו את התפטרות שקד מתפקידו ר' לפני שבועות אחדים כשמפא"י פרשה מהקואליציה.

חירות ובחירתו או במפא"י." כך הוקמה, לפני שנתיים וחצי, הקואליציה העירונית בנתניה. בצידו של בן-עמי ש' נבחר כראש העיר (בסעם האחרונה, כך קר' חיתתי), נבחרו משה שקד כסגן ראשון וכ' ממלא-מקום קבוע, דוד גפן כמפא"י, ו' אליעזר ריגלר, מנהל בנק הפועל המזרחי בעיר.

שקד שותה את דמיו" **שקד מה שקרה** כמשך השנתיים וחצי בהן ישיבה מפא"י בקואליציה אחת עם בן-עמי, שקד והדתיים, קשה לשטוס מתוך דבריהם של אנשי המפלגות השונות, המספרים כל אחד סיפור שונה לגמרי. גירסתו של בן-עמי, בתשובה לשאלה מה גרם למשבר האחרון בעיריית נתניה, מטילה את האשמה על שכמם של שקד ומפא"י כאחד. לדבריו, הכניסו שותפיו ממפא"י, "אחריה חדשה לגמרי" בעבודת העירייה, אחריה שבה האינטרס המפלגתי גבר על כל אינטרס אחר.

הם הקדישו יותר זמן לכל סקיד קטן בעל כרטיס מפלגה, מאשר לבניית בית' ספר שהיה בו צורך, דחוף, או לתכנון גינת שעשועים."

לדבריו של בן-עמי פרץ סכסוך חריף בין עני סגניו, משה שקד ודוד גפן, כבר בימים הראשונים לכינונה של ההנהלה ה' עירונית. "גפן היה מתפרץ בבני ואפילו בפני מנהל המחוז. בהזדמנות אחת הוא צעק: שקד שותה את דמיו..." הסכסוך, כרגיל בין סגני ראש העיר,